

Ang Basahon ni Joel ug ang Iglesiang Laodicea sa mga Adbentista sa Ikapitong Adlaw - Numero Baynte

Jeff Pippenger
2025-12-26

Numero Baynte

Ang basahon ni Joel nag-ila nga ang kalaglagan sa parasan sa Dios mahitabo sa ikaupat nga kaliwatan.

Ang pulong ni Jehova nga midangat kang Joel, ang anak ni Petuel.

Pamatia ninyo kini, kamong mga tigulang, ug pamatia, kamong tanan nga mga pumoluyo sa yuta. Nahitabo ba kini sa inyong mga adlaw, o bisan pa sa mga adlaw sa inyong mga amahan? Isugilon ninyo kini sa inyong mga anak, ug ipasugilon sa inyong mga anak ngadto sa ilang mga anak, ug sa ilang mga anak ngadto sa laing kaliwatan.

Ang nahibilin sa palmerworm gikaon sa dulong; ug ang nahibilin sa dulong gikaon sa cankerworm; ug ang nahibilin sa cankerworm gikaon sa ulod.

Pagmata, kamong mga palahubog, ug paghilak; ug pagminatay, kamong tanan nga mga tig-inom ug bino, tungod sa bag-ong bino; kay kini giputol na gikan sa inyong baba. Joel 1:1-5.

Ang sambingay sa napulo ka mga ulay mao ang sambingay sa Adventismo, ug ang pagpukaw diha sa sambingay mahitabo sa dihang ang trigo ug ang mga bunglayan pagabulagon, ug nianang tungora, ang mga bunglayan mahigmata sa kamatuoran nga sila “giputol” gikan sa “bag-ong bino.” Ang pulong nga “giputol” naghulagway sa unang lakang sa tugon ni Abram diin ang usa ka dumalaga nga baka, kanding nga baye, ug torong karnero giputol ngadto sa duha ka bahin diha sa ritwal aron sa pagpalig-on sa tugon pinaagi sa dugo. Niadtong mao rang agi sa Kasulatan bahin sa tugon, gipaila sa Dios nga Siya moduaw sa Iyang katawohan pinaagi sa paghukom sa panahon sa ikaupat nga kaliwatan.

Ug miingon Siya kang Abram, Hibalo sa pagkatinuod nga ang imong kaliwat mamahimong mga lumalangyaw sa yuta nga dili ila, ug sila magaulipon kanila; ug sila pagasakiton nila sulod sa upat ka gatus ka tuig; Ug usab pagahukman Ko kadtong nasud nga ilang pagaulipnan; ug sa ulahi manggula sila nga may daghang bahandi. Ug ikaw moadto sa imong mga amahan diha sa pakigdait; ilubong ikaw sa maayong pagkatigulang. Apan sa ikaupat nga kaliwatan mobalik sila dinhi pag-usab; kay ang kasal-anan sa mga Amorehanon wala pa mapuno. Genesis 15:13-16.

Sa dihang natuman ang tagna sa ikaupat nga kaliwatan, sa kaliwatan ni Moises, gipahamutang sa Ginoo ang Napulo ka mga Sugo ingon nga simbolo sa tugon tali sa Dios ug sa Iyang piniling

katawhan. Sa ikaduha niadtong napulo ka mga balaod, ang kahayag sa upat ka mga kaliwatan ni Abram gipadaku.

Dili ka magbuhat alang kanimo ug bisan unsang linilok nga larawan, ni bisan unsang dagway sa bisan unsang butang nga atua sa langit sa ibabaw, ni atua sa yuta sa ubos, ni atua sa katubigan ilalom sa yuta: Dili ka moyukbo sa imong kaugalingon ngadto kanila, ni mag-alagad kanila: kay Ako, si Jehova nga imong Dios, usa ka Dios nga mapangabughuon, nga nagadu-aw sa kasal-anan sa mga amahan ibabaw sa mga anak hangtod sa ikatolo ug ikaupat nga kaliwatan niadtong mga nagadumot Kanako; Ug nagapakita ug kalooy ngadto sa linibo niadtong mga nahigugma Kanako, ug nagabantay sa Akong mga sugo. Exodo 20:4–6.

Ang upat ka kaliwatan sa tugon ni Abram gilakip ngadto sa pagpadaku sa kinaiya sa Dios ingon nga usa ka Dios nga mapangabughoon. Ang Iyang pangabugho gisukwahi sa mga larawan nga linilok. Uban sa ikaupat nga kaliwatan ni Abram atong makita usab ang usa ka progresibong paghukom. Ang paghukom anaa ibabaw sa nasud diin ang katawhan sa Dios didto sa pagkaulipon, maingon man ibabaw sa katawhan sa Dios, ug human niana, ang mga Amorihanon pagahukman. Gipaila ni Abram ang usa ka progresibong proseso sa paghukom nga nagsugod sa balay sa Dios ug mopadayon latas sa kalibutan sa hinay-hinay, ug ang ikaduhang sugo nagpaila nga ang proseso sa paghukom nagbahin sa katawhan ngadto sa usa ka pundok niadtong mga nagadumot sa Dios, ug usa ka pundok niadtong mga nahigugma sa Dios, sa ingon nagatipo sa balaod sa Domingo nga nagasinggit, “Kon nahigugma kamo kanako, tumanon ninyo ang akong mga sugo.”

Sa mao gihapong yugto nga ang Kasugoan gihatag didto sa Sinai, gipakita kang Moises ang kinaiya sa Dios.

Ug ang Ginoo miingon kang Moises: Magkulit ka alang sa imong kaugalingon ug duha ka papan nga bato nga sama sa nahauna; ug isulat ko sa ibabaw niining mga papan ang mga pulong nga diha sa nahaunang mga papan, nga imong gidugmok. Ug mag-andam ka sa buntag, ug tumungas ka sa buntag ngadto sa bukid sa Sinai, ug motungha ka didto sa akong atubangan sa kinatumyan sa bukid. Ug walay bisan kinsa nga tawo ang motungas uban kanimo, ni may bisan kinsa nga makita sa tibuok bukid; ni tugotan ang mga panon sa karnero o mga panon sa baka nga manibsib atubangan nianang bukira.

Ug iyang gikulit ang duruha ka papan nga bato nga sama sa nahauna; ug si Moises mibangon pagsayo sa buntag, ug mitungas ngadto sa bukid sa Sinai, sumala sa gisugo kaniya sa Ginoo, ug gidala sa iyang kamot ang duruha ka papan nga bato. Ug ang Ginoo mikunsad diha sa panganod, ug mitindog uban kaniya didto, ug gimantala ang ngalan sa Ginoo. Ug ang Ginoo miagi sa iyang atubangan, ug mipahayag,

Ang Ginoo, ang Ginoong Dios, maloloy-on ug mapuangoron, mapailubon, ug madagayaon sa kaayo ug kamatuoran, nga nagatipig ug kalooy alang sa linibo, nga nagapasaylo sa kasal-anan ug kalapasan ug sala, ug nga sa walay paagi dili magapakamatarung sa sad-an; nga nagadangat sa kasal-anan sa mga amahan ibabaw sa mga anak, ug ibabaw sa mga anak sa mga anak, hangtod sa ikatolo ug sa ikaupat nga kaliwatan.

Ug si Moises midali pagdali, ug miyukbo ang iyang ulo ngadto sa yuta, ug misimba. Ug siya miingon, Kon karon nakakaplag ako ug grasya sa imong panan-aw, Oh Ginoo, tugoti, ako nangamuyo kanimo, nga ang akong Ginoo magauban sa among taliwala; kay kini usa ka masupilon nga katawohan; ug pasayloa ang among kasal-anan ug ang among sala, ug dawata kami ingon nga imong panulondon. Exodo 34:1–9.

Ang ikaduhang paghatag sa balaod nagkatakdo sa pioneer chart sa 1850. Ang unang mga papan nabungkag, ug ang unang papan adunay sayop sa mga numero. Ang karaang Israel dayon gihimong mga tigtipig sa balaod, ug ang modernong Israel dayon gihimong mga tigtipig sa balaod sa Dios ug sa mga balaod sa propetikong Pulong sa Dios. Sa dihang ang duha ka papan unang gipaila, dihay literal nga pagsukol sulod sa campo, ug sa dihang ang chart sa 1850 gipaila, dihay espirituwal nga pagsukol nga nagbukal sulod sa campo. Ang tagna ni Abram mahitungod sa ikaupat nga kaliwatan natuman pinaagi kang Moises sa ikaupat nga kaliwatan, diin gipalapad sa Dios ang pagpadayag sa paghukom sa ikaupat nga kaliwatan diha sa ikaduhang sugo. Ang mga linilok nga larawan nahimong hulad sa tinuod nga pagsimba sa Dios, ug ang kasina sa kinaiya sa Dios gidugtong ngadto sa paghukom. Dayon nakita ni Moises ang himaya sa Dios. Iyang nakita ang kasina sa Dios ingon nga usa ka bahin sa kinaiya sa Dios, sumala sa girepresentahan sa Iyang “ngalan,” ug ang relasyon tali sa magsisimba ug sa mga sala sa ilang mga amahan gipadayag.

Sa dihang gilimpyohan ni Cristo ang templo sa unang higayon, dayon nahinumdoman sa mga tinun-an nga ang kasibot alang sa Iyang balay maoy mikaon Kaniya. Ang “kasibot” mao ang pulong nga “pangabugho.” Ang kinaiya sa Dios nga nagapahayag sa Iyang pangabugho mao ang pagdasig nga nagmando kang Cristo sa paglimpyo sa Iyang templo, ug ang propetikong kinaiya sa panginahanglan sa pagsugid niadtong mga sala sa inyong mga amahan, sa ulahi mahimong usa ka mahinungdanong bahin sa tawag ngadto sa paghinulsol diha sa paghukom sa “makapito ka higayon” sa Levitico baynte-sais. Ang “ikaupat nga kaliwatan” ni Abram nagapadayon sa pagpalambo sa labi pang dako ug labi pang mabug-at nga kahulogan samtang kini nagapadayon sulod sa kasaysayan sa tugon. Ang basahon ni Joel nagrepresentar sa panahon sa ulahing ulan, nga mahitabo sa kaulahiang mga adlaw. Ang basahon ni Joel nagapadayag sa iyang mensahe ibabaw sa pagpaila niini sa mensahe sa upat ka mga kaliwatan, ingon nga tema nga natala na sa labing unang lakang sa tulo ka pilo nga tugon ni Abram uban sa Dios. Kana nga tema moabut sa iyang kataposan diha sa basahon ni Joel.

Sa diha nga atua na sa Yutang Saad, ang Arka sa tugon nahimutang sa Shiloh, diin ang daotan ug buangbuang nga si Eli, ang labawng sacerdote, ug ang iyang duha ka mahugaw nga mga anak nga lalaki gitandi sa pagtawag kang Samuel. Ang Shiloh mahimong usa ka lakang sa panaw sa Arka, nga mao ang simbolo sa tugon. Human gamita ang Arka ingon nga simbolo sa pagpukan sa mga paril sa Jerico, kini nahimutang sa Shiloh sulod sa mga upat ka gatus ka tuig, hangtod sa kamatayon ni Eli ug sa iyang daotan nga mga anak. Unya kini nabihag sa mga Filistehanon, ug pagkahuman niana, sa dihang gibalhin ni David ang Arka ngadto sa Jerusalem, natuman ang unang hulagway sa madaugong pagsulod ngadto sa Jerusalem. Ang gipahayag nga katuyoan sa pagbalhin sa simbolo sa tugon ngadto sa Jerusalem mao nga gipili sa Dios ang pagbutang sa Iyang ngalan sa Jerusalem, ug ang Iyang ngalan nalambigit sa Iyang pangabugho, nga nalambigit sa Iyang mapangabughuong paghukom sa ikaupat nga kaliwatan.

Sa balaod sa Domingo ang Ginoo magabayaw sa iglesia nga madinaugon ibabaw sa tanang kabungtoran ug kabukiran, ug ang mga Hentil magaingon, “Umari kamo ug mangadto kita sa balay sa Dios.”

Ug mahitabo sa ulahing mga adlaw, nga ang bukid sa balay sa Ginoo pagapatukoron sa kinatumyan sa kabukiran, ug pagabayawon ibabaw sa mga bungtod; ug ang tanang kanasuran modagayday ngadto niini. Ug daghang mga katawohan mangadto ug moingon, Umari kamo, ug manungas kita ngadto sa bukid sa Ginoo, ngadto sa balay sa Dios ni Jacob; ug tudloan niya kita sa iyang mga dalan, ug manlakaw kita sa iyang mga alagianan: kay gikan sa Sion mogula ang kasugoan, ug ang pulong sa Ginoo gikan sa Jerusalem. Isaias 2:2, 3.

Ang pulong sa Ginoo mogula gikan sa Jerusalem, kay didto Niya gipili nga ibutang ang Iyang “ngalan.” Uban kang Moises, “ang Ginoo mikunsad diha sa panganod, ug mitindog uban kaniya didto, ug gimantala ang ngalan sa Ginoo. Ug miagi ang Ginoo sa iyang atubangan, ug gimantala,

Ang Ginoo, ang Ginoong Dios, maloloy-on ug mapuangoron, mahinay sa kasuko, ug madagayaon sa kaayo ug kamatuoran, nga nagabantay sa kalooy alang sa liboan, nga nagapasaylo sa kasal-anan ug kalapasan ug sala, ug nga sa walay paagi dili magawalay-sala ang sad-an; nga nagapaningil sa kasal-anan sa mga amahan ibabaw sa mga anak, ug ibabaw sa mga anak sa ilang mga anak, hangtod sa ikatolo ug sa ikaupat nga kaliwatan. Exodo 34:6, 7.

Ang Iyang “ngalan” mao ang Iyang kinaiya, ug ang kinaiya sa Dios hilabihan ka lawom ug hilabihan ka yano. Ang Dios mao ang gugma, nga hingpit nga pagpadayag sa Iyang kinaiya, apan sa yano nga pagpamulong. Ang kamatuoran sa tugon ni Abram mahitungod sa “ikaupat nga kaliwatan sa paghukom” gipalapad “linya ibabaw sa linya” pinaagi sa dugang nga kahayag sa ikaduhang sugo mahitungod sa ikaupat nga kaliwatan. Unya ang kasinatian ni Moises nagpalapad sa kahayag sa kalabutan sa ikaupat nga kaliwatan ngadto sa kinaiya sa Dios, pinaagi sa pagdugang sa kahayag sa Iyang pangabugho. Gihubit sa inspirasyon ang kinaiya ingon nga “mga hunahuna ug mga pagbati nga gihiusa,” apan gipahibalo usab kita sa inspirasyon nga ang atong mga hunahuna dili sama sa mga hunahuna sa Dios. Ang Iyang kinaiya mao ang Iyang mga hunahuna ug mga pagbati nga gihiusa, ug ang Iyang kinaiya adunay daghan kaayong mga dagway nga labaw pa sa atong yano nga tawhanong mga hunahuna ug mga pagbati, nga ang kalainan mao nga ang Iyang mga hunahuna labaw pa kay sa langit kon itandi sa yuta.

Kay ang akong mga hunahuna dili inyong mga hunahuna, ni ang inyong mga dalan akong mga dalan, nagaingon ang Ginoo. Kay maingon nga ang mga langit labaw pa kahitas-an kay sa yuta, mao man ang akong mga dalan labaw pa kay sa inyong mga dalan, ug ang akong mga hunahuna kay sa inyong mga hunahuna. Isaias 55:8, 9.

Busa, ania ang usa ka tawhanong hunahuna nga angay pamalandungon; kon ang kinaiya sa Dios girepresentahan pinaagi sa Iyang ngalan, nan ang matag pagpadayag sa ngalan sa Dios mao ang pagpadayag sa Iyang kinaiya. Ang Leon sa banay ni Juda maoy nagapatik ug nagabukas sa Iyang pulong nga matagnaon, si Palmoni mao ang Kahibulongang Mag-iihap sa mga Tinago, nga mao usab ang Gamut gikan sa mamala nga yuta, ug usab ang nagdilaab nga sapinit, usa ka haligi nga kalayo, ang arkanghel nga si Miguel ug padayon pa, ug padayon pa. Ang mga kinaiya sa

kinaugalingon sa Dios ingon nga girepresentahan sa Iyang nagkalainlaing mga ngalan walay kinutoban. Kini mao ang “tawhanong hunahuna nga angay pamalandungan.” Uban sa tanang nagkalainlaing mga pagpahayag sa kinaiya sa Dios nga nahibaw-an nga anaa, unsa ang kahulogan—nga sa labing unang lakang sa tugon sulod sa tulo-ka-pilo nga proseso sa tugon uban kang Abram—ang “paghukom sa ikaupat nga kaliwatan” mao ang pundasyonal nga pahayag sulod sa tugon—nga nagapakita sa Iyang ngalan?

Ug siya miingon kang Abram: Hibalo sa pagkatinuod nga ang imong kaliwatan mahimong lumalangyaw sa usa ka yuta nga dili ila, ug sila mag-alagad kanila; ug sila pagasakiton nila sulod sa upat ka gatus ka tuig. Ug ang nasud usab nga ilang pagaalagdan akong hukman; ug sa human niana manggula sila nga may dakong bahandi. Ug ikaw moadto sa imong mga amahan nga may pakigdait; igalubong ikaw sa maayong katigulangan. Apan sa ikaupat nga kaliwatan mobalik sila dinhi pag-usab; kay ang kasal-anan sa mga Amorehanon wala pa mapuno. Genesis 15:13–16.

Ang kinaiya sa Dios ingon nga Maghuhukom sa mga tawo ug sa mga nasod nagatugot sa mga tawo ug usa ka panahon sa pagsulay nga girepresentahan sa upat ka kaliwatan. Ang Dios mao ang Maghuhukom, Siya maloloy-on, Siya mapailubon, ug Iyang ginadala ang paghukom sa mga tawo ug sa mga nasod ngadto sa katapusan sa ikaupat nga kaliwatan. Ang sukaranang pahayag sa Dios sulod sa Iyang tugon uban sa usa ka piniling katawhan naglakip sa paghukom sa ikaupat nga kaliwatan. Maingon nga ang mensahe sa nahaunang manulonda nagbaton sa tanang kinaiya sa matag usa sa tulo ka tagsatagsa nga mga mensahe sa mga manulonda, mao usab nga ang unang lakang sa tugon ni Abram nagbaton sa mga kinaiya sa tibuok tulo-ka-bahin nga tugon. Ang ngalan sa Dios mao nga Siya ang maloloy-ong Maghuhukom, nga nagahukom sa ikaupat nga kaliwatan. Ang matag laing lakang sa kasaysayan sa tugon sa usa ka piniling katawhan nagatukod ibabaw niana nga patukoranan.

Sa dihang ang basahon ni Joel ibutang sa pagpukaw sa Tunga-tungang Singgit diha sa bersikulo singko, ug ang “bag-ong bino” “giputol” gikan sa ilang mga baba, ang pasiuna nianang katapusang panagbulag sa tugon sa usa ka pinili nga katawhan sa tugon mao ang patukoranan nga mensahe sa tugon nga naglatid sa pagsukol sa katawhan sa tugon nga unya “giputol” ingon nga natuman sa ikaupat nga kaliwatan. Sila “giputol,” tungod sa wala pagsabot sa patukoranan nga mensahe sa tugon.

Kana nga sukaranang mensahe sa tugon diha sa upat ka bersikulo sa Genesis 15 maoy sukdanan—ang pisi sa paghukom nga gamiton sa dihang ang mensahe sa pangulong bato sa tugon igapakita ingon nga “bag-ong bino” sa ulahing mga adlaw. Ang kabug-aton nga nalangkit sa pagpukaw sa mga palahubog sa Ephraim, sa dihang ang “bag-ong bino” “giputol,” matuod lamang nga masabtan—sa dihang kini ibutang sulod sa konteksto sa usa ka pagpahayag sa paghukom batok sa katapusang ikaupat nga kaliwatan sa usa ka masupladong piniling katawhan, sulod sa panahon sa pagsulay sa ulahing ulan.

Sa Genesis disi-siyete, atong makita ang ikaduhang lakang sa tulo-ka-bahin nga pakigsaad uban kang Abraham:

Ug miingon ang Dios kang Abraham: Busa pagabantayan mo ang akong tugon, ikaw ug ang imong kaliwatan sunod kanimo sa ilang mga kaliwatan. Mao kini ang akong tugon, nga inyong pagabantayan, sa taliwala kanako ug kaninyo ug sa imong kaliwatan sunod kanimo;

Ang matag batang lalaki diha kaninyo kinahanglan magpatuli. Ug inyong tulion ang unod sa inyong yamis; ug kini mamahimong timaan sa tugon tali kanako ug kaninyo. Ug ang may walo ka adlaw ang panuigon pagatulion diha kaninyo, ang matag batang lalaki sa tibuok ninyong mga kaliwatan, siya nga natawo sa sulod sa balay, o pinalit pinaagi sa salapi gikan sa bisan kinsang lumalangyaw, nga dili sa imong kaliwat. Siya nga natawo sa imong balay, ug siya nga pinalit sa imong salapi, kinahanglan gayud nga patulion; ug ang akong tugon anha sa inyong unod ingon nga walay-katapusang tugon. Ug ang walay-sirkunsisyong batang lalaki kansang unod sa iyang yamis wala matuli, kana nga kalag pagaputlon gikan sa iyang katawohan; iyang gilapas ang akong tugon. Genesis 17:9–14.

Ang ikaduhang lakang naghatag ug ikaduhang pagpamatuod sa simbolo sa pagkahimong “maputol.” Ang pulong nga gihubad nga “maputol” naggikan sa gamut niini diha sa mga mananap nga giputol ni Abram sa tunga sa ikanapulog-lima nga kapitulo, ug sa maong teksto, si bisan kinsa nga dili tinuli pagaputlon “gikan” sa tugon. Ang pagtuli gipulihan sa bautismo diha sa kasaysayan sa tugon diin si Cristo nagapamatuod niining gayud nga mga kamatuoran, ug tungod niini, Siya, ingon nga atong panig-ingnan, gibanhaw sa ikawalong adlaw.

Kana nga ilhanan pagatumanon unta sa ikawalong adlaw, sumala sa girepresentahan sa walo ka kalag diha sa arka. Sa ikaduhang lakang mao ang girepresentahan sa makita nga pagsulay, bisan pa man kini mao ang pagpili sa Israel tali sa mga manalagna ni Jezebel ug ni Elijah sa wala pa ang paghukom nga gipatuman ni Elijah, o ang dagway ni Daniel, Shadrach, Meshach ug Abednego nga nagpakita nga labi pang maanindot ug mas tambok kay niadtong mikaon sa kalan-on sa hari; ang ikaduhang pagsulay makita. Ang pagtuli maoy ilhanan sa kinabuhi, ug ang walo ka kalag nga diha sa arka nagarepresentar niadtong nangabuhi, sukwahi niadtong nangamatay.

Sa kasaysayan ni Cristo, sa dihang ang timaan sa tugon mibalhin ngadto sa bautismo, gigamit sa apostol nga si Pablo ang mismong kasaysayan sa tugon niini nga mga bersikulo aron ipakita ang dakong pagbalhin sa kasaysayan sa tugon. Gigamit niya ang unod nga ginaputol diha sa sirkunsisyon, ingon nga simbolo sa tawo diha sa relasyon ngadto sa pagkadiosnon, ug ingon usab nga simbolo sa ubos nga kinaiya sa tawo diha sa relasyon ngadto sa labawng kinaiya sa tawo. Gitudloan ni Pablo ang iyang mga tinun-an pinaagi sa paggamit sa propetikanhong Pulong sa Dios, ug ang iyang katuyoan ingon nga “usa nga pinili,” (sumala sa kahulogan sa iyang ngalan nga Saul) mao ang pag-ila sa dakong pagbalhin sa kasaysayan sa tugon nga gilarawan sa transisyon gikan sa literal ngadto sa espirituwal nga Israel isip katawhan sa tugon sa Dios. Sa pagtuman sa buluhatong gitugyan kaniya, iyang gipahayag ang iyang propetikanhong mensahe sulod sa konteksto sa kasaysayan sa tugon.

Ang Genesis 17 nagrepresentar sa ikaduhang lakang sa tulo ka pundasyonal nga mga lakang sa pakigsaad nga makakaplag sa ilang omega nga katumanan diha sa tulo ka manulonda sa Pinadayag 14. Ang ikaduhang lakang girepresentahan sa timaan sa circuncisión, nga nagatipo sa selyo sa Dios ibabaw sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga mao ang bandila, nga nagrepresentar sa

makita nga pagsulay. Ang tulo ka manulonda mao ang omega sa alpha nga pakigsaad ni Abraham. Ang ikatulong lakang alang kang Abraham mao ang kapitulo 22.

Ug ang manulonda sa Ginoo mitawag kang Abraham gikan sa langit sa ikaduhang higayon, Ug miingon: Sa akong kaugalingon nanumpa ako, nagaingon ang Ginoo, tungod kay gibuhat mo kining butanga, ug wala mo ilikay ang imong anak, ang imong bugtong anak: Nga sa pagpanalangin panalanginan ko gayod ikaw, ug sa pagpadaghan padaghanon ko gayod ang imong kaliwat sama sa mga bituon sa langit, ug sama sa balas nga anaa sa baybayon sa dagat; ug ang imong kaliwat makapanag-iya sa ganghaan sa iyang mga kaaway; Ug diha sa imong kaliwat mapanalanginan ang tanang mga nasud sa yuta; tungod kay gituman mo ang akong tingog. Genesis 22:15–18.

Ang unang bersikulo sa kapitulo nag-ingon, “Ug nahitabo sa tapus niining mga butanga, nga ang Dios misulay kang Abraham, ug miingon kaniya, Abraham: ug siya miingon, Ania ako.” Gisulayan sa Dios si Abraham, sa ingon nagtimaan sa usa ka katapusang pagsulay, sa wala pa ang ikatulong pagpahayag sa tugon. Sa dihang napasas ni Abraham ang pagsulay, unya gipadayag ang katapusang upat ka mga bersikulo sa tulo-ka-bahin nga tugon ni Abraham. Tungod kay si Abraham “misugot” sa tingog sa Dios, nga niini nga pahayag mao ang Iyang “tingog sa tugon,” si Abraham pagapanalanginan ingon nga amahan sa mga nasod. Ang ikatulong manulonda mao ang usa ka pagsulay, nga sama kang Abraham nagrepresentar sa usa ka pagsulay nga nagapakita sa kinaiya, ug ang kinaiya nagasalig sa kon mituo ka ba sa Dios, sama kang Abraham, o wala. Kadtong mga makapasas sa pagsulay, sama kang Abraham, pagagamiton sa pagtigom sa tanang mga nasod sa kalibotan. Ang napulog pito ka mga bersikulo, gikan sa tulo ka mga kapitulo, nagtimaan sa tugon tali sa Dios ug sa usa ka pinili nga katawhan; ug sa pagbuhat niini sila nagrepresentar sa alpha sa kasaysayan sa tugon sa usa ka pinili nga katawhan, ug sa pagbuhat niini usab, kadtong mga bersikulo nagrepresentar usab sa omega sa kasaysayan sa tugon ingon nga girepresentahan pinaagi sa pagpatindog sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Pila kanato ang mopalit ug balay o sakyanan nga wala una mag-usisa sa mga kondisyon sa kasabotan? Pila ka mga Laodiceanong Seventh-day Adventist ang nahibalo nga ang labing unang kondisyon sa ilang kasabotang tugon uban sa Dios mao ang pag-ila sa Dios nga Siya mao ang maloloy-ong Dios nga mohukom hangtod sa ikaupat nga kaliwatan? Ang trahedya mao nga wala sila mahibalo sa mga patukoranan nga kamatuoran sa kasaysayan sa Millerite, ni wala sila mahibalo sa mga patukoranan nga kamatuoran sa ilang giila nga tugon nga relasyon, ug tungod niini sila, sama sa karaang Israel, wala mahibalo sa panahon sa ilang pagduaw. Ang kataposan nianang yugto sa pagduaw, nga nagsugod niadtong 9/11, mao ang panahon nga sila pagapukawon sa tungang gabii aron lamang mahibaloan nga sila giputol na.

Magapadayon kita sa sunod nga artikulo.

“Niadtong Abril 18, duha ka adlaw human ang talan-awon sa nangatumpag nga mga bilding milabay sa akong atubangan, miadto ako aron tumanon ang usa ka gitakdang panagkatigom sa Carr Street Church, Los Angeles. Samtang nagkaduol kami sa simbahan, among nadungog ang mga batang tigbaligya og mantalaan nga nagsinggit: ‘Gilaglag sa usa ka linog ang San Francisco!’ Uban sa mabug-at nga kasingkasing, akong gibasa ang unang mga balita nga gidali

ug imprinta mahitungod niadtong makalilisang nga katalagman.”

“Duha ka semana ang milabay, sa among pagpauli, miagi kami sa San Francisco ug, sa pag-abang ug karwahe, migahin ug usa ka oras ug tunga sa pagtan-aw sa kalaglagang nahimo sa maong dakbayan. Ang mga bilding nga gituohang dili matandog sa kalamidad nangahigda na sa pagkaguba. Sa pipila ka kahimtang, ang mga bilding bahin nga miubsan ngadto sa yuta. Ang siyudad nagpakita sa labing makalilisang nga hulagway sa pagkawalay igo sa kinaadman sa tawo sa paghimo ug mga estrukturang dili masunog ug dili matandog sa linog.”

“Pinaagi sa Iyang propeta nga si Zephaniah, ang Ginoo naglatid sa mga paghukom nga Iyang ipadangat ibabaw sa mga mamumuhat ug dautan: ‘Sa hingpit pagalaglagon ko ang tanang butang gikan sa nawong sa yuta, nagaingon ang Ginoo. Laglagon ko ang tawo ug ang mananap; laglagon ko ang mga langgam sa kalangitan ug ang mga isda sa dagat, ug ang mga kapangdolan uban sa mga daotan; ug putlon ko ang tawo gikan sa nawong sa yuta, nagaingon ang Ginoo.’”

“Ug mahitabo unya sa adlaw sa halad ni Jehova, nga silotan ko ang mga prinsipe, ug ang mga anak sa hari, ug ang tanan nga nagsul-ob ug lain nga saput. Niadtong maong adlaw usab silotan ko ang tanan nga molukso sa pultahan, nga nagapuno sa mga balay sa ilang mga agalon pinaagi sa pagpanlupig ug limbong....

“Ug mahitabo niadtong panahona nga akong susihon ang Jerusalem pinaagi sa mga lamparahan, ug silotan ko ang mga tawo nga nanagpuyo nga malinawon ibabaw sa ilang mga latak: nga nagaingon sa ilang kasingkasing, Ang Ginoo dili magabuhat ug maayo, ni magabuhat Siya ug daotan. Busa ang ilang mga kabtangan mahimong inagaw, ug ang ilang mga balay mahimong kamingawan: managtukod usab sila ug mga balay, apan dili kanila mapuy-an; ug mananum sila ug mga kaparrasan, apan dili sila makainom sa bino niini.

“Ang dakong adlaw sa Ginoo haduol na, haduol na gayud, ug nagdali pag-ayo, bisan ang tingog sa adlaw sa Ginoo: ang kusgan nga tawo motiyabaw didto sa kapait. Kana nga adlaw mao ang adlaw sa kapungot, adlaw sa kagul-anan ug kasakit, adlaw sa kalaglagan ug pagkabiniyaan, adlaw sa kangitngit ug kasisidman, adlaw sa mga panganod ug mabagang kangitngit, adlaw sa trumpeta ug pahimangno batok sa mga kinutaang siyudad, ug batok sa hataas nga mga torre. Ug ipahamtang Ko ang kagul-anan sa mga tawo, aron maglakaw sila sama sa mga buta nga tawo, tungod kay nakasala sila batok sa Ginoo: ug ang ilang dugo igaula sama sa abog, ug ang ilang unod sama sa kinalibang. Dili kanila maluwas sa ilang salapi ni sa ilang bulawan sa adlaw sa kapungot sa Ginoo; kondili ang tibook nga yuta pagalamyon sa kalayo sa Iyang kasina: kay magahimo Siya bisan ug dali nga pagwagtang sa tanang nanagpuyo sa yuta.’ Zephaniah 1:2, 3, 8–18.”

“Ang Dios dili na makapugong sa Iyang kaugalingon sa dugay pa. Sa karon, ang Iyang mga paghukom nagsugod na sa pagkahulog sa pipila ka mga dapit, ug sa dili madugay ang Iyang dayag nga kapungot mabati sa ubang mga dapit.

“Magkaaduna ug sunod-sunod nga mga hitabo nga magpadayag nga ang Dios mao ang Agalon sa kahimtang. Ang kamatuoran igamantala sa tin-aw ug dili masayop nga pinulongan. Ingon nga usa ka katawhan kinahanglan natong andamon ang dalan sa Ginoo ilalom sa nagamando

nga giya sa Espiritu Santo. Ang ebanghelyo igahatag diha sa kaputli niini. Ang sapa sa buhi nga tubig kinahanglan molalom ug molapad diha sa dagan niini. Sa tanang mga uma, duol ug halayo, ang mga tawo pagatawgon gikan sa daro ug gikan sa mas kasagarang mga pagpanginabuhian sa komersiyo nga sa dakong bahin maoy nagapiit sa hunahuna, ug sila pagatudloan uban sa mga tawo nga may kasinatian. Samtang sila nagakat-on sa pagbuhat sa buluhaton sa epektibong paagi, ilang igamantala ang kamatuoran uban sa gahum. Pinaagi sa labing kahibulongang mga paglihok sa balaang pagbuot, ang mga bukid sa kalisdanan papason ug igasalibay ngadto sa dagat. Ang mensahe nga adunay dakong kahulogan alang sa mga pumoluyo sa yuta pagadunggon ug pagasaboton. Ang mga tawo makaila kon unsa ang kamatuoran. Padayon, ug sa gihapon padayon, mouswag ang buluhaton hangtod nga ang tibook kalibotan mapahimangnoan, ug unya moabot ang katapusan.”

“Sa nagkaanam-anam, samtang nagalabay ang mga adlaw, nahimong dayag nga ang mga paghukom sa Dios anaa sa kalibotan. Pinaagi sa kalayo ug baha ug linog Siya nagapasidaan sa mga pumoluyo niining yutaa mahitungod sa haduol Niyang pag-abot. Haduol na ang panahon nga moabot ang dakong krisis sa kasaysayan sa kalibotan, sa dihang ang matag lihok sa kagamhanan sa Dios pagatan-awon uban sa hilabihan nga kaikag ug dili maasoy nga kahadlok. Sa matulin nga pagsunod-sunod ang mga paghukom sa Dios magasunod ang usa sa usa—kalayo ug baha ug linog, uban ang gubat ug pag-ula sa dugo.

“O, hinaut nga mahibalo unta ang mga tawo sa panahon sa ilang pagdu-aw! Adunay daghan nga wala pa makadungog sa sumusulay nga kamatuoran alang niining panahona. Adunay daghan nga uban kang kinsa ang Espiritu sa Dios nagapaningkamot. Ang panahon sa makalilisang nga mga paghukom sa Dios mao ang panahon sa kalooy alang niadtong mga wala makabaton ug higayon sa pagkat-on kon unsa ang kamatuoran. Sa malomo nga paagi motan-aw ang Ginoo kanila. Ang Iyang kasingkasing sa kalooy nahikap; ang Iyang kamot giunat pa aron sa pagluwas, samtang ang pultahan sirado na alang niadtong dili mosulod.”

“Ang kalooy sa Dios gipakita diha sa Iyang hataas nga pagkamapuanguon. Gipugngan Niya ang Iyang mga paghukom, naghulat nga ang mensahe sa pasidaan ipahibalo ngadto sa tanan. Oh, kon ang atong katawhan mobati lamang unta, ingon sa angay nilang bat-on, sa tulubagon nga nahamutang ibabaw kanila sa paghatag sa kataposang mensahe sa kalooy ngadto sa kalibotan, pagkahibulongan gayod nga buluhaton ang mahimo!” Testimonies, volume 9, 94–97.